

Inta Vīksniņa - Driķe

Dzimusi 1932.gada 31.maijā Lubānā netālu no Aiviekstes krastiem. Tur aizvadīta arī bērnība un skolas gadi, tur pirmie dvēseles iespaidi, draugi, pirmās dziesmas, pirmās dzejas rindas. Trīsdesmit mūža gadi pavadīti pedagoģiskajā darbā – Gulbīšu vidusskolā un Gulbenes pamatskolā mācot bioloģiju un ķīmiju.

Pirmo dzejoli uzrakstījusi 1951.gadā, bet īstais dzejošanas prieks pārņēmis 1996.gadā, kad pamazām piepildījās septiņas burtnīcas, kurās dzejoļi tika sadalīti pa tēmām. Intas iecere ir uzrakstīt par katru puķi, un pamazām viņa tuvojas šī mērķa īstenošanai. Jau izdoti divi dzeju krājumiņi "Es runājos ar ziediem" (1999.) un "Ziedu ratā griežoties" (2000.).

"Gadi, gadi, gadi... Kur tie palikuši? Aiztecējuši, aizplūduši reizē ar Aiviekstes straumi? Aizklaiņojuši, aizkūlušies, aizlāčojuši, aizmukuši, aiz... Un nav vairs... Kad tuvākie, mīļākie cilvēki arī aizgājuši uz mūžu, tad ceļa vairs atpakaļ gājienam nav. Kas tad paliek? Tad jāmeklē cerību laiva, ar ko irties dzīvē uz priekšu. Paliek bērni, mazbērni, puķes un dzeja. Pietiekoši. Un tiem arī es atdodu sevi visu, jo uzskatu, ka dzīves kredo ir: dots devējam atdodas."